

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Na dan s slovenskimi napisi!

Iz Gorice 18. avgusta.

Gospod urednik! Že marsikateri članek, marsikatero opazko prinesel je „Slov. Narod“ o resnici, od vsakega vnetega rodoljuba globoko obžalovanj, da po mestih kakor so Trst, Gorica in druga, skoro ni najti slovenskih napisov. Blagovolite o tej zadevi vsprejeti v svoj velečenjeni list še od mene nekoliko vrstic.

Gotovo bo vsak rodoljub priznal, da je jako žalostno, če v mestu, kakor je n. pr. Gorica, kjer se čuje slovenski govor pri vsaki stopinji na ulici, po vseh prodajalnicah, po vseh javnih prostorih, slovenskih napisov tako primankuje, da ima mesto za vsakega tujca čisto laško lice. In še od malobrojnih dvo- in trojezičnih napisov jih je več na hišah Lahov, nego Slovencev. Marsikak Slovenec si napravi celo tak dvojezičen napis, na katerem je baš slovenščina — izpuščena. Baš tako je s trgovskimi računi. Kar sem jih jaz slovenskih — recte dvojezičnih — videl, bili so od Laha ali od Nemca.

Ta prikazen pa ni samo radi tega obžalovanja vredna, ker naroda našega eksistenco v mestu zakriva; mene najbolj peče v dušo zato, ker kaže Slovence tako silno strahopetne, brez ponosa, brez pravne zavesti; in ker nasprotnikom greben toliko više rase, čim manj vidijo v nas poguma. Kako ne bi nas prezirali, če se skrivamo sami pod zemljo; mar bi naj nam svoj respekt ponujali ali usiljevali? Da si ga pridobimo, mora biti naša skrb; moramo si ga s svojim vedenjem priboriti.

Res je sicer, da je bil dozdej v Gorici vsak čisto slovenski napis v kaki temni noči oskrnjen. A je li častno za Slovence, če se dajo na tak način in od takih ljudi zagnati v kozji rog? Nemec bi v tem položaji rekel: „Justamend nót!“ Baš take vrste nasilstvu se ne bi udal. Dvojezični napisi, kolikor jih je, se vzdržujejo; ti so torej varni; na dan torej vsaj s takimi! Pričali bodo tudi taki o naši eksistenci. Pa tudi čisto slovenski bi se lahko napravljali; saj se lahko napravijo tako, da so po

noči v varstvu, n. pr. da se na večer snamejo in v hiši branijo, ali da so pritrjeni na znotranji strani ugodnih vrat ali zatvornic, tako da so čez dan zunaj, a čez noč notri. Saj čez noč napisa treba ni, oni škodljivi ščurki pa si o belem dnevu ne upajo uganjati svojih pobalinstev.

A faktum je, da slovenskih napisov tudi v takih krajih ni, kjer so Slovenci v večini, ali so celo sami, ter imajo županstvo in občinsko upravo v svojih rokah. V Solkanu, v Podgori, po Vipavski dolini itd. ni nič bolje nego v Gorici; laških napisov je sicer menj, ali slovenskih treba po dnevu s svetilko iskati. Tu menda ni bojzljivost kriva; to je ostanek iz onih časov, ko se Slovenec ali sploh ni učil pisati in brati, ali pa se je učil le nemški in laški; in ko pismene slovenščine sploh bilo ni. A dandanes je to drugače, in tedaj naj bo tudi z napisi drugače!

Če si, dragi bralec, kedaj potoval po nemških krajih, videl si gotovo po mestih in trgih hiše kar pokrite z napisi; in če si hodil po deželi, videl si napise skoro na vsaki hiši ne samo ob veliki cesti, ampak ob vsaki stezici, in ne samo na lepih zidanih hišah, ampak celo na lesenih bajtah. Na vsakem razpotji videl si kašipot, ki te je vodil na pravo cesto, a ob jednom z nemško besedo ti jasno povedal, da stojiš na nemških tleh. In če si nazadnje prekoračil mejo slovenske zemlje, vrnivši se mej drage rojake svoje, ali si zapazil kak razloček? Gotovo ne; napisi so tudi tukaj nemški; deloma ker imajo samo privandanci navado, napise izobešati, deloma ker si Slovenci, ne vidé drugih vzgledov, istotako napravljajo nemške napise. Mislimo si zdaj Nemca potujočega skozi Slovenijo. Govora slovenskega le malo čuje, ker skoro vsak Slovenec, s katerim pride v dotiko, zlasti vsak gostilničar, trgovec ali drug omikanec nemški zna ter z njim nemški govori; vrh tega so pa baš trgovci in krčmarji po velikem delu Nemci; na vseh železničnih postajah čuje le nemščino. Govorjene slovenščine se silno malo čuje; pisane pa vidi še menj; ali se mu je čuditi, ako dobi o veljavi slovenščine

in slovenskega naroda napačen, da celo negativen pojem?

A omeniti moram še drug faktum. Govoril sem že večkrat s kakim primorskim Slovincem nižjega stanu, kateri je kot vojak ali delavec se mudil na Štajerskem ali Koroškem. Nič ni vedel, da je bil tam med Slovenci. Vedel je le, da so tam tudi neki ljudje, katerih jezik se „bindiš“ imenuje. Omenjal je, da je bil delj časa v „Petalu“ (Pettau), v „Klagenfurtu“, v „Cilli“ i. t. d. Slovenskih imen teh krajev ni poznal. Iz tega se vidi, da niti Slovenec, potujoč po svetu ne dobi pravega pojma o mejah in o širini slovenske zemlje, in na zemlji svojega naroda si po nevednosti z nemščino naprej pomaga.

Pomislimo še na zadnje, da marsikrat potuje po naši zemlji kak minister, kak namestnik, ali kaka druga visoka in uplivna oseba, katera ima upliv baš pri zadevah, ki se tičejo naših narodnih pravic: ali ni nam v veliko škodo, če tak mož dobi malenkostni utis o veljavi našega jezika.

Iz navedenih opazk pač jasno sledi, da nam je v zadevi slovenskih napisov zavzeti širje stališče, nego je bilo dosedanje. To staro stališče naj označim s sledečim odgovorom, kojega sem dobil od nekega imenitnega trgovca v nekem slovenskem trgu na Primorskem, ko sem mu prigovarjal, naj svojo prodajalnico in ob jednom tudi domači trg ozaljša s primernim napisom. „Čemu li“, mi reče mož, ter se razkorači pred mano: „štiri ure daleč na okrog vé vsak kmet in vsak otrok, kje je K—ova hiša in prodajalnica!“ — To stališče je bilo v nekdanih časih tudi s tem opravičeno, ker so radi pičlega prometa skoro sami domači ljudje mimo hodili. A zdaj so druge razmere! Vsled obilnih železnic in vsled na vse načine olajšanega potovanja po vseh krajih tujcev kar mrgoli; kupci in turisti bodijo ne samo po mestih in trgih, ampak zahajajo tudi v najsamotnejše gorske kote; in koliko prihaja v poletnem času izletnikov v slovenske kraje, koliko laških meščanov pride v letovišča na Gorenjsko in v Soško dolino! In marsikateri

LISTEK.

Te denske drobtinice.

(Veselite brez konca in kraja; še jedenkrat naš slavnostni koledar; tužno opravilo „Sokola“ in „Slaveca“; čitalniški pevci; Tržič in Celje; prevelika naglost ni dobra; sprejem Bošnjakov in Hercegovcev; nove geološke prikazni; Hrvatje in „Deutsche Wacht“; Slovenci in „Wenden“.)

Pa naj mi kdo poreče, da se nam Slovincem ne godi dobro, da nismo vesel narod. Komaj da so nam minoli slavnostni dnevi Mariborski, že nas čaka cela vrsta veselice in slavnostij, da človek ne ve, kam bi se obrnol. Prihodnjo nedeljo, ko se bode vršila v Planini Vilharjeva slavnost, imamo kar pet veselice napovedanih, a skoraj bi rekel, da se jim bo pridružila še katera. V Trstu in v Divači, v Kranji in v Šmarji pod Ljubljano vršile se bodo ob jednom s Planinsko slavnostjo razne veselice. Žal mi je za Planino, želel bi bil, da vsaj ta dan bi se bili vsi zbrali mnogobrojno tam, da slovesno proslavimo spomin Vilharjev, da pokažemo, da nam ni še izginol iz spomina Kalški slavec, ki je s petjem svojim budil narod v dobi, ko so še redko sijani bili pravi domoljubi. Kar nas je še stare garde, ki se spominjamo lepega tabora na Kalci in improvizirane pevske slavnosti, ki se je vršila tam, pobiteli bomo v nedeljo v prijazno

Planino, da storimo narodno svojo dolžnost. Nadejam se, da nas se bode zbralo vendar lepo število, da bomo dostojno se odzvali pozivu notranjskih domoljubov.*) Še jedenkrat moram konstatirati, da narodni naš slavnostni koledar je nekako slabo urejen, izrekel sem že to, a danes moram to zopet ponavljati. Tudi drugo nedeljo bilo bi morda prostora za jedno ali drugo slavnost, ali 31. je nekako čudna številka, katere se vse boji.

Niti kruta osoda ne da nam duška, da bi se oddahnili. Za nedeljo po Mariborski slavnosti mislili smo: No hvala Bogu vendar jedna nedelja prosta. A baš tu bilo nam je spolnovati tužno opravilo. Spremljevati nam je bilo k zadnjemu pokoju moža, kakor nam jih je le malo danih, katerega bi vsakdo izmed nas rad še videl čilega in veselega veseliti se z nami, kakor nekaj. „Sokol“ in „Slavec“ imela sta tužni izlet, da storita narodno svojo dolžnost, ter izkažeta zadnjo čast nepozabnemu domoljubu, katerega delovanje ostane neizbrisno zapisano v knjigi za domovino zaslužnih mož. Ko se je na Vrhniki vršilo tužno to opravilo, spominjali so se na gorenjski strani čitalniški pevci buditelja naše mladine, nepozabnega nam pesnika dr. Lovro Tomana, pri čegar rojstni hiši so zapeli nekoliko

*) Ko je bil ta listek že stavljen, dojde mi vest, da je slavnost Vilharjeva preložena na dan 9. septembra.

njegovih pesnic, ob priliki izleta kegljačke zaveze „Edinost“ v Kamnogorico.

Prve dni septembra pa nas zopet čakata ob jednom dve večje slavnosti, jedna bode obletnica bralnega društva v Tržiči, druga pa velika Sokolska slavnost v Celji. Tudi tu nanese se je tako, da se bodeda vršile obedve jeden in isti dan. Mika me zelo pogledati na gorenjsko stran v nekdanj slaboglasno Cimbersko trdnjavo, kjer pa so v novejem času vneti domoljubi že zelo omajali nemške nasipe, ki so jo obdajali, ter ponosno puste vihrati slovensko trobojnico poleg „Südmarke“ naj-novejše podružnice. Rad bi pozdravil vrli pevski zbor, ki bode prepeval pod vodstvom neutrudnega mu ustanovitelja in požrtovalnega učitelja ter stisnil roko vsem domoljubom, ki se neustrašno bore za narodno sveto stvar na nekdanj tako kočljivih Tržičkih tleh — a kaj hočem? Na drugej strani vleče me z neizogibno silo proti Savinjskej dolini, kjer bode v starodavnem ponemčenem Celji prvikrat razprostrl peruti svoje mladosti „Celjski Sokol“ ter poletel nad „usnjatim čveterokotom Celjskih nemčurjev“ v sinji čisti slovenski zrak, ki veje doli iz Savinjske doline in bode prej ali slej osvežil tudi zaduhli Celjski zrak in ga očistil nemških mikrobom.

Toda za to imam še časa dovolj, in nečem se prenagli, da se odločim za jedno ali drugo,

tujec se mej našim ljudstvom naseli, ustanovi kako obrt ali trgovino, postavi si hišo, in seveda, — obesi na njo tablo z napisom v svojem jeziku. In čisti slovenski značaj dotičnega kraja se skali, in gine od dne do dne! Preprosti Slovenec pa, videč da je vse, kar je lepo in imenitno, nemško in laško, in le kar je prav preprosto, kmetško, je slovensko, od kod bo jemal zaupanje do svojega roda, do svojega jezika? Nemški znati mu je ideal; in kolikor mogoče nemški govoriti se mu dozdeva pogoj za trohico veljave svoje osebe; in marsikateri si misli še s tem veljavo zagotoviti, ako kar slovensko svoje rojstvo taji in na ves glas propoveduje kot misijonar tuje kulture mej svojimi rojaki.

Evangeljski rek: „Kdor se sam ponižuje, bo povišan“ v borbi mej narodi nema veljave. Bolj ko se bomo sami poniževali, bolj ko bomo skromni, bolj bomo prezirani in zatirani. Tukaj velja nauk: Kolikor veljave in ugleda si narod pribori in sam vsvarja, toliko ga uživa. Nehajmo se jedenkrat skrivati na svoji zemlji! Izbrisimo tuji pečat, ki ga naša zemlja že večinoma nosi, in sicer s tem, da pride na vsak napis v tujem jeziku vsaj deset slovenskih. Naše stališče gledé napisov bodi tedaj: Trgovska korist napisa za posamičnega kupca ali obrtnika je stranska stvar; mi potrebujemo slovenskih napisov, da manifestujemo pred vsem svetom svojo zemljo kot našega naroda last; da jo spozna potujoč Slovenec po njeni pravi širjavi; da se zavé skupnosti in narodne vzajemnosti politično ločenih slovenskih pokrajin; da si vsvarimo Slovenijo vidno po dolgosti in širini, da bo njen pojem konkretnější kakor je zdaj! (Končec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. avgusta.

Českonemška sprava.

Češki poslanec Adamek izdal je kužijuro, v kateri se izreka proti razdelitvi okrajev po narodnosti, ker bi se s tem priznalo zaključeno nemško ozemlje, katero bi se s časom popolnoma odločilo od Češke. V interesu države in dinastije je pa, da se obrani zgodovinsko-politična individualnost dežel češke krone, pred vsem pa celokupnost češke kraljevine. Spravi na ljubo se ne smejo žrtvovati češke manjšine. Poslanec se v kužijuri pritožuje, da se je poslednje ljudsko številenje pristanski vršilo v korist Nemcem, in zahteva, da bi se pri novem ljudskem številjenju pravičnejše postopalo. Tudi ne odobrava, da češki namestnik češčine ne umeje.

Mladočeški poslanec dr. Herold je v nedeljo v Hermanmiestci poročal volilem o svojem delovanju. Največ je seveda govoril o češkonemški spravi. Rekel je, če se bode sprava dognala pri sedanjih razmerah, bode v škodo Čehom. Pravo sporazumljenje se ne bode doseglo, temveč začeli se bodo potem še le hudi boji. Kako neugodno so razmere, kaže to, da se je že opomin Praškega nadsodišča uradnikom zmatral za koncesijo Čehom. Čehi zahtevajo češki notranji jezik, pa se jim ugovarja, da se jim to ne more dovoliti v državnem

kajti prevelika naglost ni dobra, kakor mi kaže komična dogodba, katera je doletela prijatelja mojega ob dohodu bosensko-hercegovskih vojakov v Ljubljano, katere je nehoté šel vsprejemati v nekako čudni „na pol oficijelni“ opravi. Misleč da je segel po črni suknji, ko se je v jutro oblačil v naglici, nadel je nad navadno svetlo poletno obleko isto oblačilo, katero nas ob gotovih prilikah dela jednake postrežnim Ganimedom, ter je tako opravljen prav majestetično korakal na kolodvor. A niti ni takoj opazil čudne svoje nove mode, katera je vzbujala veliko pozornost, kajti nizki klobuk, navadna svetla obleka in pa frak, to je bila nekako čudna harmonija. K sreči bilo je mnogobrojno občinstvo tako zavzeto za Bošnjake in Hercegovce, da marsikdó niti ni opazil čudno adjustiranega mojega prijatelja, ki se je sam priscčno smijal nad to komično dogodbo, ob enem pa sklenil, da ne bode nikdar več tako hitel.

Tega načela se menda tudi držé nekateri večji obrtniki ljubljanski, kakor nam kažejo razne nove figuracije v površji našega ljubljanskega tlaka, katere se z nekako pijeteto in konservativnostjo ohranjajo dalj časa, bržkone z namenom, da jih vsakdo more dobro preštudirati predno zopet izginijo. Prijetno je to tudi zaradi tega, ker človeku niti ni treba hoditi na deželo, saj imamo v mestu vsega dovolj, ne manjka se nam niti hribov niti

interesu. To je pa le prazen izgovor. Kadar Čehi kaj zahtevajo, vselej se sklicuje vlada na to, da je proti državnim interesom, kakor bi interesi češkega naroda ne bili državni interesi, kakor bi narod češki državi ne pripadal. S takim postopanjem se spodkopava temelj državi. Naj se v bodočem zasedanju vsprejme kaka predloga, ki se tiče sprave, mir se ne bode dosegel. Dolžnost državnikov je, da se ozirajo na to. Z Nemci se je naredila sprava; sedaj je pa dolžnost državnikov, da se pogode s Čehi. Čehi bodo čakali in tudi lahko čakajo, da pride trenotek, ko se ministri napotijo v Prago, da se pogode s češkim narodom. Čehi pa razvoja stvari ne smejo mirno gledati, temveč se morajo organizovati.

Lienbacher-ji.

Ni davno, ko so nemški zmernokonservativni listi vsemu svetu zatrjevali, da je dvorni svetnik Lienbacher liberalec najnevarnejše vrste; sedaj pa že jeden teh listov vabi dvornega svetnika, da bi ustopil v Hohenwartov klub. Uspehi Lienbacherjeve stranke na Solnograškem so menda zmerne konservativce malo poučili, da ni prav, če bi Lienbacherja odrinili v liberalni tabor samo zaradi tega, ker je on se izrekel, da v politiki ne gre vodstvo škofom. Dvorni svetnik njih želji seveda ustregel ne bode, in bode še nadalje hodil svoja pota.

Katoliška stranka

snuje se na tihem na Ogerskem. Neki ukaz ministra bogočastja, s katerim se je le hotelo poseči da bi se izvel že dolgo veljaven zakon, je tako močno razburil duhovščino na Ogerskem, da je jela snovati posebno katoliško stranko. Nova stranka bode seveda posela stole mej opozicijo. Kakor se zatrjuje, je ta stranka gotova, da zmaga v 17 okrajih. Seveda koliko je v tem resnice, pokazale bodo še le volitve. Dosedaj na Ogerskem nobena opozicija ni mogla pri volitvah doseči posebnih uspehov, in jih najbrž tudi katoliška ne bode. Vada bode že znala volitve tako voditi, da jej večina ne odide. Nova katoliška stranka bi mogla jedino le potem upati kaj uspeha, če bi v svoj program vsprejela tudi narodno enakopravnost, da bi jo potem podpirale vse madjarske narodnosti. Tega pa ni upati, ker je višja ogerska duhovščina sama jako nasprotna Slovanom.

Vnanje države.

Nemški cesar Viljem II.

pozdravil je v Revalu častno stražo svojega Vyborškega polka v ruskem jeziku, na kar mu je le-ta odgovorila z gromovitimi ura-klici. Častniki poklonili so cesarju hleba in soli na originalnih krožnikih. Tudi v Narvi pozdravil je nemški cesar častno stražo v ruskem jeziku. Pri obedu, po paradi, napil je ruski car nemškemu cesarju, in potem avstrijskemu cesarju, čegar rojstni dan se ravno praznuje. Cesar Viljem odzdravil je v ruskem jeziku in napil na zdravje carju ruskemu.

Srbski naprednjaki

imeli so v Topoli političen shod. Po shodu so člani načelnštva naprednjaške stranke imeli skupen obed, po obedu so se pa pri njih pokazali simptomi otravljenja z arzenikom. Naprednjaki mislijo, da so otravljenje prouzročili privrženci nasprotne stranke, kar seveda ni gotovo. Vlada je odredila strogo preiskavo, ker jej je pred vsem na tem, da se resnica izve in da se radikalna stranka ne bode po krivici obdolževala.

Armenski nemiri v Carigradu.

Vojno sodišče v Carigradu je te dni izreklo svojo sodbo proti osebam, ki so razgrajale v armenski patrijarhatski cerkvi. Jedno obsodilo je na

dolin, čeravno prvi neso baš tako visoki a druge ne preveč globoke. Pohvaliti moram tedaj le dotične velike obrtnike, ki nam skrbé za tako prijetno spremembo vsakdanjega lica našega mesta, ob enem pa tudi oskrbujejo po noči potrebno razsvetljavo teh novih geoloških prikazni, da jih pri svitu plinovih svetilnic mogó študirati vsi, ki morda po dnevu nemajo časa za to.

Da mi ne bode kdo očital, da sem slovenski siten, hitro kaj hrvatskega. V Celje došlo bodo tudi mnogo hrvatskih naših bratov „Sokolov“, katere bode celo „Deutsche Wacht“ slovesno sprejela, če bodo prišli kot njeni prijatelji, tako je blodila te dni, ko se ji je sanjalo nekaj o „wendische feste“ in „Wenden“. Kaj bolj bedastega nesem še čital z lepa. Niti do besede Slovenci se še ni popela ta bornirana sirota! Kar ves svet priznava, to bi ona rada še tajila, Slovencev niti ne pozna, za njo smo „Wenden“. No le počakaj malo, utegnemo ti dokazati, da imaš prav, kajti Slovenci bodo ti z marljivim in doslednim svojim delovanjem preobrnili nemčursko tvoje gnezdo tako, da bodeš osupnena zakričala: „Welche Wendung durch der Wenden Fügung!“ Takrat pa ne bodeš več imela kaj stražiti na bregovih naše Savinje, ter se svobodno pomaknila proti severu. Srečno pot pa ti želi že zdaj Ahasver II.

smrt; tri v petnajstletno, 5 v šest- do desetletno ječo. Ministerski svet je potrdil obsodbo, ki se bode predložila še sultanu v končno potrjenje. Turčija torej hoče z oostrostjo zatreti armenske gibanje, kar bode pa le še bolj razdražilo prebivalstvo. Radovedni smo, kaj k tej obsodbi porekó velevalisti, katerim so tudi armenske zadeve nekoliko mari. Pričakovati je zlasti, da se bode Rusija potegnila za Armence.

Francoski generalni soveti

sešli so se predvčeraj. Mej generalnimi svetniki je 266 poslancev in 115 senatorjev in je zatorej naravno, da se v teh svetih ne razpravlja samo o departementičnih zadevah, ampak tudi o občni politiki. Volitve predsedstev bodo pokazale, se je li politično mišljenje v teh zastopih kaj premenilo. Generalni soveti se bodo letos tudi razgovarjali o važnih carinskih zadevah. Franciji potekó leto trgovinske pogodbe in bode zatorej generalni soveti tudi pozvani, da izreko svoje mnenje, se li naj obnové, ali ne in kako naj se uravnajo carinske zadeve, zlasti pa da povedo svoje želje gledé povišanja ali znižanja carine na razne predmete.

Gibanje za občno volilno pravico v Belgiji.

Generalni svet delavske stranke v Belgiji sklical je na 14. dan septembra v Bruselj delavski kongres, da se posvetuje, kako bi se dala doseči občna volilna pravica. Stavilo se bode mnogo predlogov. Predlagalo se bode, da se osnujejo krožni odbori, ki bodo agitovali za občno volilno pravico, da se priredé javne manifestacije po deželi. Če vse nič ne pomaga, potem bi pa po vsej deželi delavci ustavili delo. Konservativni listi pozivljejo vlado, da ukrene odločne naredbe proti takim agitacijam, ki so po njihovem mnenju zloraba zborovalne pravice. Vlada pa že nekoliko poštevata to gibanje, kajti pripravlja baje že načrt zakona, s katerim se nekoliko razširi volilna pravica.

Dopisi.

Iz Planine 18. avgusta. (Vilharjeva slavnost.) Ko je podpisani odbor čitalnice Planinske dne 1. avgusta po časnikih razglasil, da nameravajo tukajšnji rodoljubje letos po vsaki ceni praznovati slovesno odkritje spominske plošče svojega rojaka M. Vilharja ter oživiti mej Slovenci spomin na njegove pesni in skladbe, nadejal se je po pravici, da se bode slovensko občinstvo, zlasti po Notranjskem, za ta narodni praznik na prvi hip unelo in na prošnjo odborovo za blagovoljno podporo z obilnimi prispevki odzvalo. A bitko smo se prevarili. Nekdanja naudušenost za narod in dom se je ohladila mej Slovenci, čim dalje bolj izginevajo iz spomina zasluženi bojevniki, ki so v nevarnih časih narod budili in neutrudnemu delu za njegovo čast in blagostanje posvetili vse svoje moči. Današnji svet se zanima jedino le za praktične potrebe. Prejeli smo za Vilharjevo slavnost le nastopne doneske: g. dr. Vošnjak 5 gld., g. župnik Fran Klemenc 5 gld., rodoljubje iz Šempetra 6 gld. in oni iz Gorenje Pivke 5 gld. 80 kr., neimenovan 3 gld., vkup torej 24 gld. 80 kr. — Očividno je, da s to pičlo narodno milostinjo nismo zmožni, prirediti slavnemu Vilharju dostojnega praznika, naj bi tudi svoje moči napeli do skrajne meje. Premalo nas je zavednih domačinov in še ti imamo nepričakovanih zaprek brez števila. Zategadelj smo primorani zaradi nedostatnih pomočkov opustiti za zmirom misel na slovesno odkritje Vilharjeve spominske plošče, pač pa napravi čitalnica dné 8. septembra (torej ne dné 24. avgusta) svečano „besedo“ Vilharju v spomin, na katero že danes vabi vse slovenske rodoljube, v prvi vrsti Notranjce. Zanimiv program, kateri bode obsegal največ proizvode Vilharjevega veleuma, se bode objavil pozneje. Zgoraj navedene zneske dobé daritelji nazaj.

V Planini, dné 18. avgusta 1890.

Odbor čitalnice.

Iz Zagorja ob Savi 19. avgusta. [Izv. dop.] V Vašem cenjenem listu beremo, kako slovesno se je povsod praznoval rojstveni dan presvetlega cesarja. Tudi pri nas so razobešene zastave naznanjevale veseli dan, ali drugo je bilo drugače. Slovesno mašo je gosp. župnik odložil na nedeljo, kajti služiti je moral (?) črno, gotovo plačano ali štiftano mašo, katera se menda ne sme odložiti! — Nepričakujé, da se bode darovala črna maša, in to tem menj, ker je bil razven domačega gosp. kaplana še drug gosp. duhovnik tukaj, so šli v cerkev c. kr. orožniki, poštar, upravnik brzojavne postaje, župnijski tajnik in drugi. — Osupnilo jih seveda ni, ko so videli priti gosp. župnika v črnem plašči, kajti, kakor vselej, morala je biti tudi danes pri nas izjema. Veselice tudi

nesmo imeli nobene, pač se nas je zvečer nekaj zbralo v gostilni gosp. Medveda, kjer se je, ko se je napilo presvetlemu cesarju, otvorilo že za dne 15. t. m. določeno ali do včeraj odloženo kegljanje na zares lepe dobitke, v korist društvene zastave našega vrlega „Sokola“, kateri še ne bo tako kmalu zaspal, kakor mu je bilo prorokovano od nekotnih tukajšnjih modrijanov. Dixi!

Iz Cerknice 19. avgusta. [Izv. dop.] Izenadeni bili smo vsi farani, zaslišavši glas, da je prestavljen naš prečastiti duhovnik, gospod Franjo Krek, in da nas bode moral zapustiti že v nekih dneh. Vsakaternika pretresla je ta nepričakovana vest, da izgubimo v tako kratkem času celega fari zelo priljubljenega, značajnega in v vsakem oziru vzglednega duhovnika. Kako vé naše ljudstvo ceniti svoje priljubljene duhovne pastirje, pokazalo se je dne 15. avgusta t. l. Zjutraj pri službi božji bila je cerkev polna vernega ljudstva, ker se je poslavljajal prečastiti gospod v govoru, času in okoliščinam prav primernem, od svojih faranov. V kaplanijo dohajali so ves dan ljudje, poslavljat se od svojega duhovnega pastirja. Najveći utis napravila je pa gotovo zvečer serenada in baklada, katero sta priredila čitalnica in gasilno društvo. V malem času nabrala se je velika množica ljudi pred kaplanijo, kjer se je vršilo petje, ter z nautušenimi „živio“ pozdravljalo odhajajočega gospoda. Po končanem vsporedu bila je skupna zabava v narodni čitalnici, kjer so bili razni govori in napitnice v slovo. Drugi dan pripravljenih je bilo „pod lipo“ sedem kočij, v katerih so Cerknice spremenili gosp. Fr. Kreka do Rakeka ter se še jedenkrat od njega prav prijateljski poslovili.

Vam, dragi farani v Cerkljah, pa čestitamo, da dobite tako vrlega, vse časti vrednega gospoda duhovnika v svojo faro. Vsi Cerkniški farani pa zakličemo v slovo našemu nepozabnemu gospodu in prijatelju še jeden pot prisrčni: „Z Bogom!“ „Na svidenje!“

Domače stvari.

— (Dr. Jernej Zupanec) predsednik notarske zbornice in častni član mnogih društev praznoval bode svoj 80letni rojstveni dan v petek dne 22. avgusta.

— (Serenado in baklado) priredita jutri četrtek zvečer ob 9. uri v Križevniških ulicah pevski zbor čitalnice in „Sokol“ velecenjenemu g. notarju dr. Jerneju Zupanecu, povodom 80. rojstvenega dne. Slavljence je častni član čitalnice in „Sokola“, kateri društvu bodeta razven serenade in baklade še na drug način proslavila zaslužnega domoljuba in častnega člana svojega.

— (Slavnostni banket) prirede v soboto zvečer ob 8. uri pri „Slonu“ gospodje notarji in notarski kandidati svojemu kolegi in mnogoletnemu zaslužnemu predsedniku notarske zbornice gosp. dru. Jerneju Zupanecu povodom njegovega 80letnega rojstnega dne.

— („Sokol“) priredil bode v ponedeljek dne 25. avgusta v zvezi s čitalniškimi pevci svojemu častnemu članu dr. Jerneju Zupanecu v čitalniški restavraciji velik javni sokolski večer.

— (Imenovanje.) Davkarski kontrolor gospod Nikolaj Mazuran imenovan je davkarjem, davkarski pristav g. Dominik Dereani davkarskim kontrolorjem, praktikant g. Fran Bervar, davkarskim pristavom na Kranjskem. Pravni praktikant pri deželni sodišči v Gradci gosp. dr. Fr. Poček imenovan je avskultantom na Kranjskem.

— (Darilo.) Cesarski svetnik, g. deželni odbornik Ivan Murnik, podaril je povodom šestdesetega rojstvenega dne presvetlega cesarja za invalidno ustanovo veteranskega kora kranjskega 50 gld.

— (Čehi in Kačičeva slavnost.) Iz Makarske se poroča: Bratje Čehi javili so, da se udeležijo slavnosti ter bodo položili srebrni venec na spomenik Kačičev. Tudi nekatere rodoljubne občine položiti hočejo srebrne vence.

— (Za posestnike stanovanj.) Mestni magistrat potrebuje za koncentracijo vojakov, torej do dne 28. t. m. najmanje sto stanovanj za častnike. Doslej dobil jih je le dvajset, torej jih potrebuje še vsaj osemdeset. Naj bi se torej posestniki stanovanj zgledali v pravem času pri g. magistratnem uradniku Kališi, kateremu je težavni ta posel izročen. Mestnega magistrata urad za nastanjenje vojakov storil je vse, kar mu je bilo le mogoče,

da je nastanil vojake, večinoma Slovence, kakor le možno v dobre prostore. Šolska poslopja na Cozovim grabnu, licejsko poslopje, šolsko poslopje na starem živinskem trgu, redutni prostori, vse bode vojakom sklicanim h koncentraciji, na razpolaganje. Vojaki ne bodo spali baš na blazinah, a mestni urad skrbel je za čedno slamo, pripravil vse orodje za kuhanje in priredil vse, da bodo vojaki po hudih vajah imeli tudi kaj odpočitka. Naj bi domoljubno meščanstvo podpiralo napore mestnega magistrata, da bodo častniki in vojaki, ki pri vajah veliko trpé dobro spravljeni v nas in da si ohranijo mesto v prijaznem spominu.

— (Preddvorom na Gorenjskem) umrl je v ponedeljek po noči g. Eduard Urbančič, graščak in župan Preddvorski. Pokojnik bil je originalen mož, ostal je samec vse svoje življenje, bil spreten poljedelec, rad je pesnikoval, če tudi ne s posebnim uspehom, bil trd „star Kranjec“ in hud nasprotnik slovenščine. Svoji občini bil je mnogo let marljiv in požrtvovalen župan, ki je vse troške iz svojega poravnal. Razven graščine Preddvorske imel je tudi graščino Strmol in par posestev v Kokri. Njegovo premoženje ceni se nad pol milijona. V m. p.!

— (Bosensko-hercegovska batalijona) iz Serajeva in Mostara dospela sta preteklo soboto na Dunaj in bila od občinstva burno pozdravljena. Na cesarjev rojstni dan udeležila sta se velike cesarske parade, danes in jutri v četrtek bodeta na straži v cesarskem dvoru. Dne 25. t. m. gresta k vajam v Lambach in 5. septembra se bodeta vrnila zopet domu.

— (Šovinizem na Lloydovih parobrodih.) Zagrebški „Obzor“ javlja: Lloydovi parobrodi, kateri potujejo po Dalmaciji, imajo nek nov oglas, ki je sestavljen v sedmih jezikih, a o hrvatskem ali v obče slovanskem jeziku ni duha ne sluha. Ni li to skrajna brezobraznost in velika krivica?

— (Avstro-ogerska trgovska zbornica v Parizu) javlja, da je letos na Francoskem jabolko jako malo. Nastopilo bode vsled slabega pridelka pomanjkanje jabolok, iz katerih se tam pravi jabolčno vino. Opozarjamo naše sadijereje na to, ter se nadejamo, da bode tudi naša kupčijska zbornica, kakor druge, po mogočnosti podpirala eventualno izvažanje jabolok na Francosko. Pristavljamo še, da se tako zvano jabolčno vino izdeluje na Francoskem samo od sladkih jabolok.

— (Nagrade za pogozdovanje Krasa.) Nekaterim prebivalcem županije Ličko-Kravske dovoljene so bile primerne nagrade iz krajiške investicionalne zaklade, ker so marljivo se pobrinili za pogozdovanje Krasa, ter za povzdigo gozdičev na kraških tleh.

— (Vabilo na veselico) katero priredé dijaki dne 24. avgusta t. l. v prostorih kranjske čitalnice na korist „Podpornemu društvu za velikosloce“. Vspored: 1. Czerny: Venček slov. pesnij“, svira orkester. 2. Nagovor. 3. A. Nedvč: „Popotnik“, zbor s tenorsolo in četverošpevom. 4. Berryot: „Concert (št. IX.) za gosli in klavir“. 5. F. S. Vilhar: „Mrtva ljubav“, solo za rog s spremljevanjem orkestra. 6. A. Foerster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnij“, veliki zbor s samo- in četverošpevi ter s spremljevanjem orkestra. Ples. Pri vsporedu sodeluje c. in kr. voj. godba domačega pešpolka št. 17 in iz posebne prijaznosti g. A. Štefančič. Vstopnina: Čitalnični udje in dijaki plačajo 30 kr., ostali 50 kr. Preplačila se z ozirom na dobrodelni namen hvaležno vasprijmo. Začetek točno ob 8. uri. Vspored se vrši pri ugodnem vremenu v vrtnih prostorih g. Peter Mayr-ja, sicer v dvorani. K obilni udeležbi vabi najljubnejše

odbor.

— (Gospodarji — kmetovalci, zavarujte svoje poljske pridelke!) V poletnem in jesenskem času, t. j. v dobi elementarnih nezdod, bili so zbog malomarnosti in lehkomišljene brezbriznosti že marsikateremu poljedelcu po toči, povodnji, streli in viharji uničeni poljski pridelki, ne da bi si mogel pomagati. Ko bi sleherni kmetijski gospodar o pravem času uvaževal korist zavarovanja, otél bi se marsikateri takej nesreči, a stoprav, ko ga je ta zadela — se jame seveda kesati, a kaj pomaga tak kes!

— (Pomankanje — konjačev na Kranjskem.) — Z dežele prihajo nam ta glas izmej občinstva: Ni mi sicer znana statistika o kranjskih konjačih niti znano število le-téh v našej

deželi, — ipak mi je znano, da trpé nekateri večji okraji pri nas pomanjkanje na teh — živinskih eksekutorjih, čemur v dokaz navedem ta-le faktum: Pred dobrim tednom dnij poginil je po noči nekemu gospodarju konj. Gospodar moral je brzojaviti celo v sosedni okraj po konjača. Stoprav zvečer prišel je ta po konja, ki se je bil že cel dan paril na solncu, in koliko časa bi se bil pač še, da ni konjač bil baš doma?! — Nekje drugod pa je okrajno glavarstvo zaukazalo nekega psa — ne vem iz kakšnega postavno utemeljenega povoda — pokončati. Ker pa ni ondi ondu konjača blizu, izročilo je županstvo dotično eksekucijo kar o bčinskemu slugi (!), torej v tej stroki popolnoma nevesčemu človeku. Ta v istini ni dolgo premišljeval, kako bi k smrti obsojenega „psa“ — okoli prinesel, — negu privezal ga je sredi vasi na javnem prostoru k drevesu, ter ga jel z malim lesenim kolcem po glavi udrihati, in udrihal je pač toliko časa po psetu, da je slednjič „konec vzel“. Vsi taki in jednaki nedostatk bi se lahko odstranili, da skrbe oblasti za zadostno število potrebnih organov!

— („Delavsko podporno društvo“) praznuje dne 24. avgusta t. l. obletnico blagoslovljenja društvene zastave s slavnostjo, razdeljeno v dva dela: I. Zjutraj ob 7^{1/2} uri zberó se udje in odborniki v prostorih društva Via Molin piccolo št. 1. Od tod odidejo z godbo, društveno zastavo in odborom na čelu v cerkev sv. Antona novega, kjer jih pričakujejo v svečanih oblekah udinje in odbornice. Točno ob 8. uri začne se sveta maša pri kateri pojejo društveni pevci skladbo „Slava Stvarniku“, po sv. maši vrnejo se udje in odbor, spremljevani z godbo, istim potem v društvene prostore pohranit zastave, potem se razidejo. II. Popoldne v okinčanem vrtu „Mondo Nuovo“ veselica, katera se začne ob 6^{1/2} uri in traja do polnoči. Pri veselici sodelujejo društveni pevci in godba; poskrbelo se je tudi za umetelne ognje. Natančni program veselice se dobi pri urodu in na mizah. Vstopnina za osebo 20 nvč. (Nad 10 let stari otroci plačajo 10 nvč. vstopnine.) Opombe. Družabniki in družabnice morajo ta dan nositi društveno znamenje. Na red pazijo za to postavljeni nadzorniki. V slučaju slabega vremena, preloži se veselica na dan 31. avgusta ob isti uri zvečer. — Vstopnice k veselici se dobivajo pri g. Antonu Žitku, Via Stadion št. 1 in v društveni pisani. Odbor se nadeja, da se družabniki in družabnice, kakor tudi drugi prijatelji društva, mnogoštevilno slavnosti udeležé.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Velikovec 20. avgusta. Slovenci zmagali z ogromno večino. Naudušenost nepopisna. Živela slovenska zavednost!

Velikovec 20. avgusta. Navzlic hudi agitaciji nasprotnikov slovenska stranka sijajno zmagala. Župnik Einspieler dobil 83, Muri 87 glasov, nasprotnika Majerhofer 24, Plesivčnik 22 glasov. Izmed 112 volilcev prišlo 109 na volišče. Živela naša slovenska poslanca! Živeli zavedni volilci!

Dunaj 20. avgusta. Nasproti poročilom o novi srbski noti glede uvažanja prašičev na Ogersko, z grožnjo, da se bode eventualno razdrla trgovinska pogodba, poizvedel je „Fremdenblatt“ na pristojnem mestu, da ni nič znanega o taki noti, o srbske vlade namenu, da bi se taka izjava odposlala avstro-ogerski vladi. Srbski poslanik na Dunaji izjavil se je v tej zadevi jako prijazno. „Fremdenblatt“ misli, da so strastni boji srbskih strank najbrže vir tacihi vznemirjujočih vestij. Vesti, prihajajoče iz srbskih virov, treba torej vsekdar vsprejemati z veliko opreznostjo, dokler ne ponehajo strankarski prepiri.

Dunaj 19. avgusta. „Militär-Verordnungsblatt“ objavlja cesarsko odredbo, po kateri se bode nov (42.) konjiški polk osnoval. Ta polk sestavi se bode dne 1. januarja 1891 kot 15. dragonski polk v Welsu.

Zader 19. avgusta. Vsled izredne vročine več slučajev solničarice. Suša velika, pomankanje vode.

Narva 19. avgusta. Oba cesarja odpejlala sta se zjutraj ob 9. uri k manevrom, pri katerih sta bila prisotna na konjih.

Kodanj 19. avgusta. Kralj obiskal danes avstro-ogersko brodogradnjo.

Razne vesti.

* (Tridesetletnico) svojega kneževanja praznoval je dne 2. oziroma 14. t. m. črnogorski knez Nikola I. „Glas Crnogorca“ priobčil je tem povodom jako oduševljeno pisan uvodni članek.

* (Prince Albert Waleški) pride sredi prihodnjega meseca s svojo soprogo na Dunaj. Z Dunaja pojde za nekaj časa na posestvo grofa Tassila Festetiesa na Ogersko, kjer ostane nekaj dni.

* (Vojna ladija od papirja.) Ko je nek-
daj angleški premjé potezal se za ponižanje papir-
nega davka, so se člani parlamenta kar čudili, da jim
je naštel 67 obrtov, pri katerih se rabi papir. Po-
sebnost je mnoge iznenadilo, da delajo tudi sode od
papirja. Od takrat je poraba papirja jako napre-
dovala. Od papirja delajo kasete, čaše, krožnike,
klavirje, vrvi, cevi za plinovode in vodovode, želez-
niške relse in kolesa. Pokazalo se je zlasti, da so
papirna kolesa boljša od železnih. Nemška vojna
uprava dala je v Kielu zgraditi vojno ladijo
od papirja in poskusi so pokazali, da ni slabša
nego so železne in jej zlasti torpede neso dosti
škodovale. Omeniti pa moramo, da ideja, da bi se
delale vojne ladije od papirja ni baš nova. Že pred
sedmimi leti je nekdo opozoril avstrijsko pomorsko
upravo, da bi se dal papir porabiti za grajenje
oklopnice, pomorska uprava se pa za nasvet njegov
ni brigala. Tako so nas v tej zadevi prehiteli
Nemci.

* (Jeden poslanec preveč.) Pokazalo se
je, da vsled neke pomote pri številjenji v 4. Pa-
riškem okraji šteje francoska zbornica jednega po-
slanca preveč. V tem okraju je le 98.000 prebi-
valcev, ne pa 100.928, kakor se je takrat računilo,
ko je bila volitev. Ker je na vsacih 100.000 prebi-
valcev določen eden poslanec, je 4. okraj jednega
poslanca preveč izvolil. Izvoljena sta bila Barodet
in Chaissing, katerih pa nobeden neče odstopiti.
Zbornica bo odločila, kateri ima odstopiti, ali pa
da se razveljavi volitev in razpiše nova volitev.
Mogoče pa tudi, da oba poslance obdržita svoja
mandata.

* (Žrtve solnčarice.) V Belemgradu palo
je pri vojaški paradi na kraljev rojstveni dan 40
vojakov od solnčarice. Zdravniške pomoči posrečilo
se je rešiti jih smrti.

* (400 zarok.) Berolinski list je izračunil,
da bode posledica medicinskega kongresa v Bero-
linu kaci 400 zarok.

* (Povodnji v Indiji.) Reka Ganges je
izstopila in daleč poplavlila deželo. Mnogo ljudij je
utonilo.

* (Vihar.) Pretekli četrtek nastal je hud
vihar v Italiji, v okolici Pavije in Mantove,
ter ruval drevesa s koreninami. Mnogo ljudij je
bilo ubitih. Padala je tudi debela toča, ki je pro-
uzročila mnogo škode.

* (Gledališče pogorelo.) V Manchesteru
pogorelo je v nedeljo popoldne kraljevsko gleda-
lišče. Oder, ki so ga zaprli proti požaru z asbestnim
zagrinjalom so rešili, drugo poslopje pa je pogo-
relo do tal. Ponesrečil se ni nikdo.

* (Nezgoda.) Pri grajenji šestega nadstropja
neke hiše v Peterburgu na Nevskem prospektu
podrl se je leseni oder, ter pokopal pod razvali-
nami vse delavce. Osem bilo jih je mrtvih, šest
teško ranjenih 4 pa lahko poškodovani.

* (Železnični vlak) napali so roparji dne
15. t. m. na železnici iz Baltimore v Ohio. Roparji
potrgali so relse, da je vlak skočil s tiru, in ubili
tri osebe, mnogo jih pa ranili.

Bratje „Sokoli“

se uljudno vabijo priti jutri večer polno-
številno v popolni društveni opravi v
čitalnično restavracijo od koder se podajo
s pevci Ljubljanske čitalnice na prostor
pred hišo slavljenca dr. Jerneja Zu-
panca, častnega člana obeh društev.

Na zdar!

ODBOR.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
19. avg.	7. zjutraj	736.6 mm.	20.4° C	brezv.	d. jas.	
	2. popol.	735.6 mm.	30.0° C	brezv.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.4 mm.	22.8° C	sl. sev.	jas.	

Srednja temperatura 26.4°, za 7.6° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dné 20. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 88.30	gl. 88.20
Srebrna renta	89.75	89.70
Zlata renta	107.95	107.85
5% marčna renta	101.25	101.25
Akcije narodne banke	974.—	973.—
Kreditne akcije	308.10	308.25
London	113.35	113.50
Srebro	—	—
Napol.	9.—	9.01
C. kr. cekini	5.40	5.40
Nemške marke	55.45	55.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 131	250 gl. 125
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	101	15
Ogerska papirna renta 5%	99	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	—
Kreditne srečke	100 gl. 188	75
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	163
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	220	50

Tuji:

19. avgusta.

Pri **Slonu**: Br. Chlumecky
Mohab, Terlitz, Steiner, See,
Goldhammer, Fischer z Du-
naja. — Markovič iz Pulja.
— Sardotsch, Maurer iz Trsta.
— Abter, Spindler iz Brna.
— Magdič iz Karlovca. —
Globočnik iz Železnikov.

Pri **Maličih**: Rieper, Trib,
Deak z Dunaja. — Mudič,
Zelnika iz Trsta. — Pitamitz,
Breil iz Pulja. — Baron La-
zarini iz Kamnika. — Grof
Blome iz Gradca. — Petrek
s soprogo iz Celja. — Klein
iz Toplice. — Pl. Thoman iz
Kočevja.

Pri **avstrijskem cesarju**:
Hojan, Zemljak iz Godoviča.
— Richteršj iz Srednjevasi.
Grössler iz Draždan. — Hel-
mann iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**:
Plazazzini iz Zadra.

Pri **južnem kolodvoru**:
Schlapal iz Gradca. — Graf
iz Trsta. — Berger iz Pulja.
— Tomantofsky z Dunaja.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

izšla je knjiga:

Razne pripovedke.

Najgrozovitejša mulka peklenaška. Spi-
sal Catulle Mendès; prevel Vinko. — Ulomci. Spisal
Sevničan. — Silvestrov otrošček. Kaliforn-
ska povest. Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko. — Uni-
čeno življenje. Češki spisal Stroupežnický; preložil
Vinko.

Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.
(18) Glavna zaloga: OTTO KANITZ & CO., Dunaj. (134)

Zahvala.

Najtoplejšo zahvalo izrekamo za mnoge dokaze presrečnega
sočutja mej boleznijo in ob britkeji izgubi našega preljubega
očeta, gospoda

FRANA KOTNIK-A

za obilno udeležbo pri pogrebu in za prelepe vence.

Zlasti pa se zahvaljujemo raznim zastopstvom, in sicer:
okrajnega sveta ljubljanske okolice, krajnega šolskega sveta,
občinskega odbora, kmetske posojilnice, čitalnice, lovskega dru-
štva, vsa na Vrhniki, visokočastiti duhovščini, učitelstvu s šolsko
mladino in požarni brambi Vrhniki in Borovniški, Ljubljanskemu
„Sokolu“, biciklističnemu klubu „Ljubljana“, Borovniškemu bral-
nemu društvu, Vrškemu gasilcem, sosedom ter vsem delavcem
ranjcega in pevskemu društvu „Slavec“ za gniljivo petje.

VRD, dné 18. avgusta 1890.

(646)

Žalujoči ostali.

Vožni red c. kr. priv. južne železnice,

veljaven od 1. junija 1890.

Z Dunaja v Trst.

Postaje		Brzovlak		Poštni vlak		Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	Odhod	8:15 zvečer	7:30 zjutraj	1:20 popol.	8:45 zvečer	—	—
Mürzzuschlag	"	11:45 po noči	10:55 dopol.	5:41	1:50 po noči	5:55 zjutraj	—
Gradec	"	1:37	1:10 popol.	9:25 zvečer	5:50 zjutraj	10:50 dopol.	—
Maribor	"	2:56	2:26	11:40 po noči	8:09 dopol.	2:36 popol.	—
Celje	"	4:24 zjutraj	3:44	1:54	10:18	5:58	6:— zjutraj
Laškitrg	"	—	3:57	2:11	10:34	6:21 zvečer	6:20
Rimske toplice	"	—	4:06	2:23	10:45	6:38	6:34
Zidanmost	"	4:56	4:23	2:47	11:27	7:09	6:53
Hrastnik	"	—	—	3:01	11:40	7:28	7:09
Trbovlje	"	—	4:40	3:10	11:49	7:41	7:20
Zagorje	"	—	4:46	3:19	11:57	7:53	7:30
Sava	"	—	—	3:34	12:11 popol.	8:14	7:47
Litija	"	—	5:04	3:47	12:22	8:30	8:03 dopol.
Kresnice	"	—	—	4:— zjutraj	12:31	8:48	8:18
Laze	"	—	—	4:15	12:48	9:13	8:36
Zalog	"	—	—	4:27	12:59	9:30	8:50
Ljubljana	{ Prihod	6:04	5:40	4:40	1:11	9:43	9:05
Borovnica	Odhod	6:09	5:45	4:55	1:19	10:20 po noči	—
Logatec	"	—	6:12 zvečer	5:31	1:53	11:21	—
Rakek	"	7:—	6:42	6:13	2:34	12:30	—
Postojna	"	—	7:02	6:43	3:03	1:22	—
St. Peter	"	7:33	7:19	7:05	3:24	1:58	—
Divča	"	7:55	7:41	8:05 dopol.	3:55	2:48	—
Nabrežina	"	8:20 dopol.	8:15	8:46	4:33	3:59	—
Trst	Prihod	9:03	9:04	9:52	5:41	5:40 zjutraj	—
		9:28	9:30	10:28	6:17 zvečer	6:30	—

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje		Brzovlak		Poštni vlak		Mešani vlak		Osobni vlak	
Trst	Odhod.	8.— zvečer	7:16 zjutraj	9:55 dopol.	6:20 zvečer	8:10 zvečer	—	—	—
Nabrežina	"	8:43 "	7:42 "	10:51 "	7:11 "	9:35 "	—	—	—
Divča	"	9:38 "	8:35 dopol.	11:56 "	8:23 "	11:31 po noči	—	—	—
St. Peter	"	10:16 po noči	9:12 "	12:56 popol.	9:15 "	12:58 "	—	—	—
Postojna	"	10:35 "	9:33 "	1:21 "	9:42 "	1:39 "	—	—	—
Rakek	"	— "	9:48 "	1:39 "	10:03 po noči	2:11 "	—	—	—
Logatec	"	11:07 "	10:07 "	2:02 "	10:27 "	2:53 "	—	—	—
Borovnica	"	— "	10:30 "	2:30 "	11:01 "	3:43 "	—	—	—
Ljubljana	{ Prihod Odhod	11:50 "	10:55 "	3:03 "	11:32 "	4:37 zjutraj	—	—	—
		11:55 "	11.— "	3:11 "	12:30 "	5.— "	6.— popol.	—	—
Zalog	"	—	—	3:24 "	12:43 "	5:18 "	6:16 zvečer	—	—
Laze	"	—	—	3:35 "	12:55 "	5:37 "	6:30 "	—	—
Kresnice	"	—	—	3:49 "	1:10 "	5:57 "	6:48 "	—	—
Litija	"	—	11:35 "	4:01 "	1:24 "	6:14 "	7:04 "	—	—
Sava	"	—	—	4:12 "	1:35 "	6:30 "	7:18 "	—	—
Zagorje	"	—	11:54 "	4:26 "	1:50 "	6:50 "	7:35 "	—	—
Trbovlje	"	—	12:01 popol.	4:34 "	1:59 "	7:02 "	7:45 "	—	—
Hrastnik	"	—	—	4:42 "	2:08 "	7:16 "	7:56 "	—	—
Zidanmost	"	1:08 "	12:41 "	5:03 "	2:30 "	7:45 "	8:16 "	—	—
Rimske toplice	"	—	12:52 "	5:15 "	2:43 "	8:03 dopol.	8:31 "	—	—
Laškitrg	"	—	1:02 "	5:26 "	2:55 "	8:20 "	8:45 "	—	—
Celje	"	1:38 "	1:17 "	5:46 "	3:18 "	8:49 "	9:04 zv. Prih.	—	—
Maribor	"	3:14 "	2:35 "	8:02 zvečer	5:45 zjutraj	12:27 popol.	—	—	—
Gradec	"	4:34 zjutraj	3:58 "	10:26 po noči	8:11 dopol.	4:40 "	—	—	—
Mürzzuschlag	"	6:59 "	6:14 zvečer	2:12 "	11:57 "	9:40 zv. Prih.	—	—	—
Dunaj	Prihod	9:50 dopol.	9:30 "	6:40 zjutraj	4.— popol.	—	—	—	—

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.